

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.daļa: Darba visvarenība. Evolūcija.

4.nodaļa: Cīņa pret ļauno.

3.apakšnodaļa: Armagedons.

276.

Tagad par Armagedonu.

Vārds Armagedons ir ebreju vārda Har-Megiddo (kalns Meggido apgabalā) grieķiskais ekvivalents. Ebreju rakstos šis vārds nozīmēja pēdējo lielo Kauju starp Gaismas Spēkiem un Tumsu, kas paredzēta visu tautu vissenākajos pravietojumos kā "Dieva Lielā Tiesas Diena". Daudz par to sacīts Apokalipsē un 16.pantā minēts šis apzīmējums. Šīs kaujas terminus un Jaunā Laikmeta jeb Cikla sākumu var atrast ēģiptiešu un indusu visprecīzākajos aprēķinos.

Šī kauja tā nosaukta simboliski, par piemiņu drausmai, patiesībā notikušai kaujai pie Megido (Palestīnas sena pilsēta), kur kanaānieši Sistras vadībā galīgi iznīcināti. Un šī drausmā galīgā iznīcināšana tautu aculiecinieku atmiņā ilgi uzglabājusies kā vislielākās šausmas. Pēc visiem Sv. Rakstiem tuvojas galīgās Goga armijas iznīcināšana uz izraēla kalniem. Bet vārds izraels nenozīmē katrā ziņā ebrejus, bet šī vārda burtiskais tulkojums ir izredzētais. Tāpēc izraēļa kalni var būt arī citi kalni. Tāpat arī Jaunā Jeruzaleme nenozīmē katrā ziņā Jeruzalemi Palestīnā. Ezoteriskā valoda vienmēr lietojusi simbolus. Eksistē Debesu Jeruzaleme – Gaismas Hierarhijas būtne un zemes Jeruzaleme, un būt tai tajā vietā, kas visu zemes kataklizmu laikā palikusi neskarta.

277.

Armagedons jau sācies – trīsdesmit pirmā gada beigās iesākās Dižā Kauja, ko neslēpu no jums, tāpēc nevar pašreiz izbeigties cīņa līdz izšķirošai uzvarai. Protams, visas kaujas izjūtas atbalsojas sirdī, kad liesmainā Pentagramma jāpaceļ kā vairogs. Nav jābrīnās kā notikumi sablīvējas, jo zemes kauja seko debesu kaujai. Daudz ir sacīts par Debesu karapulkiem, par Arhistratēģi Mihailu, par apstiprinātā vadoņa parādību un par visām jukām. Tādēļ saku – piesardzību!

278.

Pašreizējās stundas spogulis rāda nedzirdētas jukas. Nav pat krāsas pārsvara. Armagedona spogulis sastāv no zelta, zilām, melnām, un sarkanām lidojošām bultām. Nav kontūru, tikai eksploziju vāli un mākoņi, kā smaga sega pār bezdibeni. Tā jau sensenos laikos norādīts uz Dižās Kaujas sākumu.

279.

Pagātnes cīņu, protams, nevar salīdzināt ar rītdienas Kauju. Nedrīkst domāt, ka Armagedons līdzinās virtuves kņadai. Nē, darbojas vislielākie lielgabali un tiek laista darbā visātrākā kavalērija. Salīdzināt to ar pagājušo karu, nozīmētu salīdzināt Eiropu ar visu pasauli. Minu šo salīdzinājumu, lai neviens nedomātu, ka pašreizējais laiks ir parasts un viegls. Jāsakopo visa sirds nelokāmība, lai sāktu iet Rigdena pulku rindās. Jums ir šīs kaujas attēlojums. Nav jāaizmirst, kādu laiku mēs pārdzīvojam.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.daļa: Darba visvarenība. Evolūcija.

4.nodaļa: Cīņa pret ļauno.

3.apakšnodaļa: Armagedons.

Nav patlaban neviena cilvēka, kam nebūtu vajadzīga vīrišķība. Tikai galējais neprāts čukst, ka viss pats no sevis ievirzīsies vajadzīgā vietā. Tas nav iespējams! Tumšie izkustinājuši pamatus, neprotot tikt ar tiem galā, tālab it visā jāiet vienotiem. Jāizprot, ka šo dienu galīgais spriegums nav vairs Smalkās Pasaules mērogā, bet tuvojas jau Ugunīgajai. Skolotājs atgādina, ka ne drausmām, bet varenībai jāpiepilda Armagedona karotāju sirdis.

280.

Tiesa, Armagedons neatslābst, bet dažreiz pats tumšais spēks dod jaunu iemaņu rezerves. Nesūrosimies, ka ir daudz, daudz uzbrukumu, citādi tas arī nevar būt. Prasme pieradināties pie briesmām ir varens ierocis pret ienaidnieku. Patiesi, ik mirkli cilvēki atrodas briesmās. Ilūzija ir domāt, ka nekas nav apdraudēts. Maija parādās cilvēkiem bezrūpības plīvurā, bet tieši Jogs nojauš, ka esamības krusts seko neatlaidīgi. Tikai krusta uzņemšanās drosme un augšupeja Kalnā, kur pat teļiem piecas kājas, nes pāri bezdibenim. Neaizmirsīsim, ka norādīju piesardzību, jo tikai tā ir drosmes kādība.

281.

Katra pretošanās domas progresam vai iešanai uz priekšu visās zinātnes nozarēs pieskaitāma, protams, Armagedona izpausmei. Bet tik satrūdējuši ir daudzi balsti, ka uz visu jānoskatās mierīgi. Vareno notikumu gaitu neapturēt!

282.

Mums ir liela kauja. Nevajag baiļoties kad pienāk sen sludinātā stunda. Nevajag domāt, ka piezogas nelaime, kad Mūs redz kaujā par Gaismu. Nevajag aizmirst, ka vajāšana ir labākā veiksmē. Skanēt var tikai spriega stīga.

283.

Nepieredzējis garīgais karotājs dažreiz ir nesaprašanā: “Vai tiešām kauja tik sīva, vēl veselās manas kājas un rokas?” It kā kaujas spriegums tikai kaulu lūšanā! Bieži parastie zemes kaujas dalībnieki neizjūt tās spriegumu, tikai vadonis apzinās notiekošo.

284.

Nav jādomā, ka norādītā kauja pārāk ilgstoša, bet pat fiziskās cīņas ilgušas mēnešiem un gadiem, tāpēc arī visvarenāko kauju nevar izšķirt nekavējoties. Kur ir tas zibens, kas spēj acumirkļīgi iznīcināt ļaunumu? Un ja arī rastu šādu zibeni un neprātīgi to raidītu, tad vispirms ciestu visa planēta. Tikai nezinātāji var pieļaut pamatlikuma pārkāpšanu.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.daļa: Darba visvarenība. Evolūcija.

4.nodaļa: Cīņa pret ļauno.

3.apakšnodaļa: Armagedons.

285.

Jāiegaumē, ka garīgā kaujā var būt neparastas vibrācijas un, protams, nevar gaidīt to saskanīgumu.

Varat Man jautāt, kas Man tagad vajadzīgs no jums? Vajadzīga uzticība, tāda uzticība, kas šķīstīta no visiem piemaisījumiem. Kad izplatījums dreb, mūsu jūtas jāšķīsta tā, it kā no bultas smailes būtu jānoņem puteklis. Kauja pie Mums vēršas plašumā – nostiprinieties un atmetiet visu traucējošo!

Kā varam palīdzēt darbos, kad notiek kauja? Vispirms jārada jauni apstākļi, tāpēc modrību un vēlreiz modrību!

286.

Vai nav savādi, ka Dižās Kaujas dienās mēs vēl varam runāt par izvēli; ne iztēle, bet jau kara sadursme! Tā pašķirta vēl viena lapas puse. Es pavēlu lielu piesardzību, lielu saudzību, jo laiks ir dižs, un arī Mēs pulcējamies Tornī, lai stātos pretim visiem ļaunajiem. Varat gatavoties dižām kaujām, jo tikai necīgie kaujā nav aicināti.

287.

Bet nav vēstīts Dižās kaujas sākums, kad dažs jau jūtas noguris. Ko tad tas sacīs, kad ieraudzīs neskaitāmas ienaidnieku karotājus? Katras Jugas rīcībā ir krietns laika posms – sagatavošanās laiks. Bet ir iespējamās arī pasteidzināšanas, kurām neparastā kārtā jākāpina visi spēki. Varenā izšķirošā Kauja nav jāsaprot vienīgi kā karš. Tās Kaujas jēga daudz dziļāka. Tā ies pāri visai Smalkajai un Zemes pasaulei. Tā izpaužīsies ne tikai cīņās, bet arī vēl nebijušās tautu sadursmēs. Robežas starp pretiniekiem būs tikpat līkumotas, kā starp labo un ļauno. Daudzas izšķirošas kaujas būs zemes acīm (neaptveramas) neizdibināmas. Smalkās Pasaules drausmīgās sadursmes uz zemes izpaužīsies katastrofās. Tāpat arī zemes drosme atspoguļosies Smalkajā un Ugunīgajā Pasaulē. Dižā Kauja būs pasaulu apvienošanas pirmais posms. Tālab var sagaidīt drīzas darbības visos virzienos. Sadarbībai šīnī Kaujā ir milzīga nozīme. Jau tagad ugunīgās sirds zvaigzne nes lielu palīdzību. Jā šī palīdzība ne vienmēr ir redzama, tad var minēt piemēru, - kad rakstnieks, kura darbiem ir milzu ietekme, tomēr nepazīst savus lasītājus. Tas pats notiek arī divu pasaulu sadarbības gadījumā. Kaujas dienās jābūt lielā spriegumā. Protams, tas neizslēdz visus pārējos ikdienas darbus, bet ikvienā darbā jāatceras - domās atdot to Kalpojuma Gaismai. Tāpat arī lai katra pretinieka bulta nes atziņu, ka šis trieciens saņemts Dižās Kaujas vārdā.

288.

Tā var teikt visiem bērniem visās skolās, lai neviens Mācības atzinums nebūtu abstrakts. Tāpat paši redzat, cik loģiski attīstās gara parādība. Zināt arī, ka ugunīgais šķēps vispirms uzmirdzēs, darot pilnīgu auru, bet tad piepildīs visu būtību. Šķēpa simbols sevišķi atbilst Dižajai Kaujai, kad visi garīgie Spēki pulcējas zem Gaismas

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.daļa: Darba visvarenība. Evolūcija.

4.nodaļa: Cīņa pret ļauno.

3.apakšnodaļa: Armagedons.

Valdoņu Karogiem. Tāpat šai laikā nostiprinās tīrā zelta gaisma, kas tik radniecīga Prānas zeltainām nogulsnēm. Visi spēki iezīmējas ugunīgā Sirdī.

289.

Mēdz būt tādi kosmiski sasprindzinājumi, ka tikai ar Prānas kompresēm iespējams izvairīties no smagām sekām. Sirds, kā kvēlojošs zelts mirdz sprieguma pilnā gaismā. Tad sfērā var būt grūti panesama.

290.

Nav iespējams parādīt, cik svarīgs šis moments. Pēc abpusējas ilgstošas sagatavošanās beidzot sadursme. To var novērot visos plānos, no garīgā līdz militāram. Debesu Brālība pārvērsta mēslos un svētā Uguns pielīdzināta dedzinātāja lāpām.

291.

Kaujā vajag cieši turēties Mūsu tuvumā. Vajag iemīlēt šo vietu Mūsu tuvumā tā, it kā nekas cits neeksistētu.

292.

Paraugieties uz daudziem notikumiem. Nav domājams, ka tie nejauši, bet acīm redzot, kaut kāds likums liek tiem izplatīties pasaulē. It kā neredzamas rokas skartu daudzas stīgas. Un pēc tam var novērot, ka it kā jau apklusušas stīgas atkal skan vēl varenāk. Bet taisnība tiem, kas izprot Armagedonu kā augstākās enerģijas zīmju lauku. Nevar būt nejaušība šis lauks, bet tas kā krustojošos enerģiju Magnēts. Kā šī lauka līdzsvarojums ir nolemts Gaišās Pilsētas lauks. Kā Armagedona lauku pavēstī ieroču zvagoņa, tā Gaišās Pilsētas lauku pavēstī zvanu skaņas. Pēc pretnostādījuma var spriest par nolemtā apmēriem. Tā var klausīties kaujas dunu zvanu aicinājuma vārdā.

293.

Bet Smalkās Pasaules vietā vērīgi sekosim rupjajām izpausmēm. Nedomāsim, ka esam nodrošināti pret visiem uzbrukumu mēģinājumiem. Paši Mēs pastāvīgi esam uzbrukumu objekti. Starpība tikai tā, ka ikviens sastop naidnieku pēc saviem spēkiem. Bet tumšie izlieto katru gadījumu uzbrukumiem un triecienam ar saviem izdomājumiem.

294.

Norādiet savai sirdij nostāties cik iespējams tuvāk Skolotājiem. Ja Skolotāja apstiprinājumam vajadzīgi vārdi, uzsāciet sarunāties ar Skolotāju, it kā Viņš būtu jums blakus. Skolotāja atbildi nevajag gaidīt tikai parastos vārdos. Atbildi varat saņemt daudzās zīmēs, kā redzamās, tā arī tālās. Var ietvert sevī visu dzīves apjomu, lai izprastu dižās celtniecības zīmes. Vajag atzīt, cik plašs ir Armagedona lauks. Tāpat vajag domāt par Augstākās Pasaules Spēku tuvumu; neatkarīgi no dzīves apstākļiem, tie var atrasties ikviena, trauksmības pilna gara tuvumā. Patiesi, mūs skar Smalkās

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.daļa: Darba visvarenība. Evolūcija.

4.nodaļa: Cīņa pret ļauno.

3.apakšnodaļa: Armagedons.

Pasaules liegie pieskārieni, bet tie jāizjūt ne tikai nakts klusumā, bet arī dienas gaismā. Cilvēce maldās, ievērodama visas smalkās izjūtas tikai krēslas stundā. Tagad ceļš ved uz Gaismu!

295.

Kāpēc mums jāreķinās ar Visuma likumiem? Tie, protams, mums atrisina Armagedona parādību. Palaižot vaļā Armagedona pavedienu, mēs grimstam haosā. Un nav tādas augšupejas takas, kur nevajadzētu pavediena. Jums zināmi šie pavedieni uz augšupejas klintīm.

296.

Visdziākās Kaujas sākuma sekas vispirms atsauksies uz cilvēces sirdi. Tagad sevišķi vajadzīgs sirds apstiprinājums, citādi neapzinīgā sirds nespēs pretoties satraukto stihiju viesulim. Tāpēc padomājiet par sirdi kā centrālo sākotni, kas mūs saista ar tālajām pasaulēm. Jāapzinās tieši kas visvairāk dara smagu sirdi? Nevis sevišķi notikumi dara sirdi tik smagu, bet gan ikdienas sīko gruzīšu važas. To vajag ļoti iegaumēt, jo dižie notikumi var pat izsaukt sevišķu psihiskās enerģijas pieplūsmi. Bet Armagedons nemaz nesastāv vienīgi no notikumiem. Gluži otrādi, tajā gūst savu novērtējumu liels daudzums sīku norišu un nabaga sirds jāpieradina pie šo sīko lāšu gūzmas. Saku – nabaga sirds, jo viņa apzinās savā būtībā dižās ugunīgās sfēras, bet pagaidām tai jādragājas pret Zemes klintīm.

297.

Līdztekus Mācībai neaizmirsīsim kauju. Ir neparasti, ka lielā uzbrukuma laikā mēs runājam par sirdi daiļo. Mūsu sarunas var nosaukt par mierīguma apstiprinājumu.

298.

Kāds, kas bija saslimis ar ļaunu slimību, naida uzplūdumā, ļaunumā pret cilvēci centās pieskarties pēc iespējas daudziem priekšmetiem, par spīti cilvēcei. Tā izpaužas ļaunuma rosīgums. Ļaunumam nav vajadzīga noteikta personība, tam vajadzīga ļaundarība vispār. Kaut labums būtu vēl rosīgāks! Ja ikviens labuma pārpilnais izsētu to ar katru savu pieskārienu, cik daudz labdarīgu dzirksteļu būtu iemests izplatījumā, un kā tas atvieglinātu cīņu ar ļaunumu! Tiesa, cilvēcīgs labums mēdz būt ļoti dziļš, bet bieži tam trūkst rosīguma. Un šis apstāklis ir sirds kultūras trūkuma sekas. Parasti labas sirds potenciāls izpaužas spazmatiski, un ne vienmēr ir gatavībā. Bet tieši šī spazmveidība atļauj iespieties ļaunumam, kas, līdzīgi vējtītajam darbojas visos virzienos. Aizsargāties iespējams vienīgi ar necaurīdīgām labuma bruņām. Nav ieteicami, ja uz muguras bruņas izturīgas, bet tieši sirdij nav aizsardzības.

299.

Atmostas varenī vulkāni, uguns meklē izeju; cilvēki to zina, bet neatmet nevienu ieradumu. Tikpat grūti tiem pārnest apziņu sirdī. Ar labāko bruņojumu jānodrošinās

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.daļa: Darba visvarenība. Evolūcija.

4.nodaļa: Cīņa pret ļauno.

3.apakšnodaļa: Armagedons.

pret visām indēm. Tāpat neuzmana valstu notikumus, bet šīs secības risinās neatvairāmi. Kauja nav viegla, jākāpina sirdī visa vīrišķība, vienīgi tā spēsīt sekot Mums.

300.

Laiks vērīgi palūkoties pāri tirgiem un krāpšanai, Mūsu acu priekšā cilvēku bojā eja. Tālab vajag aptvert, ka pie Armagedona vainīgi visi un tāpēc neviens nedrīkst izvairīties.

301.

Skumji, ka daudzi, kas pat dzirdējuši par Armagedonu, tomēr turpina dzīvot vakardienas mērogā. Vēl brīdiniet draugus, lai tie piesavinās Armagedona paņēmienus. Aklie vēlas visu kā agrāk, bet tas līdzinātos puķēm uz ledus.

302.

Nezinātāji jautās – “Kā tad izpaužas Armagedons, ja arvien vēl pastāv visi notikumu perēkļi? Ir jāatbild, ka visi cilvēki kauju gan izjutuši, bet katrs īpatnēji. Pats netikumu perēkļu spriegums liecina par kāpinātu tiekšanās būtību. Tālab ļoti vērīgi jāpieiet cilvēciskām svārstībām. Kurlmēmie dažreiz dīvaini žestikulē savā aprobežotībā viņi nevar rast citu izteiksmes veidu. Bet vai cilvēki, kas nepazīst sirdi, nav tikpat aprobežoti? Neklājas smieties par nabadzību, bet nemanot pacietīgi virzīt to uz cienīgāku izpausmes veidu. Tāda pat iecietība jāparāda visu kropļību gadījumos. Tagadējais laiks prasa nosacījumus visai ikdienišķā dzīvē. Tulkojamās Vēstulēs redzams, cik tālu Mūsu vadība stāvēja no visām, pēc augstākā plāna notikušajām zemes norisēm. Brīvās gribas likums neatļauj tuvoties pašreizējām darbībām. Bet tagad planētas stāvoklis mainījies, likuma normas saspringtas. Mums jāmeklē līdzekļi ciešākai vadībai, saudzīgi sasprindzinot brīvās gribas būtību. Tas uzdevumu stipri sarežģī. Pat niecīgākā brīvās gribas traucēšana rada vissazarotākās sekas. Karmisko nosacījumu un uzdevuma uzlikšanas saskaņošana pielīdzināma staigāšanai pa virvi. Bet šo virvi vajag novīt no vispretējākiem materiāliem. Cik daudz uzmanības vajag, lai savienotu pavedienus pēc krāsas un ritma! Jo viens vienīgs neapvaldīts izsauciens var pārtraukt ilgu darbu, tāpēc arī ieteicu sevišķu saudzību. Ir kāda paruna par visu aukļu sagatavošanu ceļam. Sprieguma brīdī jūs nezināsiet, kurš pavediens būs vajadzīgs, tāpēc turiet gatavībā katru iespējamību, nespriežot, vai tā liela vai maza.

302.a

Grūtajā brīdī sirds sūta jums visu gara tiekšanos un nesatricināmību. Ziniet, ka Lielās Kaujas stunda ir sīta. Kaujas, par kuru bijis tik daudz pareģojumu un norādījumu visās Mācībās un visos laikmetos. Lielais Armagedons ir jau sācies, 31.gada beigās ir atklājušas Lielo Kauju, kurai Skolotājs mūs tā gatavojis un rūdījis. Izpratīsim šīs Kaujas izmērus, kas notiek visos plānos vai pasaulē. Sapratīsim brīža bargumu un to, ka zemes Kauja seko debess kaujai, tādēļ nebrīnīsimies par notikumu sablīvējumu un

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.daļa: Darba visvarenība. Evolūcija.

4.nodaļa: Cīņa pret ļauno.

3.apakšnodaļa: Armagedons.

“daudz ir runāts par Debesu Karaspēku, par Arhistratēģi Mihailu, par apliecinātā Vadītāja parādīšanos un par visām jukām, tādēļ saku – uzmanību!”

Mēs jau vairs neesam pie cīņas sliedīšņa, bet ejam pirmajās rindās un tādēļ, nesot mums uzticēto Karogu, neatkāpsimies no mūsu vadošās Hierarhijas, jo ienaidnieka šāviņi sprāgst tikai virs tālajām rindām, kā tas tika parādīts brīnumainajā parādībā, ko redzēja uzvarošais karaspēks, kas gāja Vadītāja vārdā. Lai mūsu sirdis nenodreb tumšo, smago uzbrukumu priekšā, jo Dižās Sirds tuvums dos nepieciešamo pretestības spēku. Paudīsim visu gara karaliskumu, kas nav ne ar ko nobaidāms, ierakstīsim varoņdarba lappusi mūsu dzīvju vēsturē! Lai ne par mums būtu teikti šie vārdi: “Vēl nav paziņots Lielās Kaujas sākums, kad jau dažs jūtas noguris, ko gan viņš teiks, kad ieraudzīs ienaidnieka karavīru neskaitāmo daudzumu?”

Minu arī dažus pravietojumus par šo Lielo Kauju: “Katrai Jugai ir zināms laiks kā sagatavošanās periods, bet var būt arī paātrinājumi, kuriem neparastā veidā jāsasprindzina visi spēki. Lielā izšķirošā kauja nav jāsaprot tikai kā karš. Šīs Kaujas parādība ir daudz dziļāka. Tā izplatīsies pa visu Smalko un Zemes pasauli, tā izplatīsies ne tikai kaujās, bet arī nebijušās tautu sadursmēs. Robežas cīnītāju starpā būs tik pat likumotas kā labā un ļaunā starpā. Daudzas izšķirošas kaujas izrādīsies zemes acij neaptveramas. Biedējošās Smalkās Pasaules sadursmes virs Zemes izpaudīsies katastrofu veidā. Tāpat Zemes vīrišķība atbalsosies Smalkajā un Ugunīgajā pasaulē. Liela kauja būs pirmais posms pasaulu savienošanā. Tā varam sagaidīt drīzas darbības visos virzienos. Sadarbībai šajā kaujā ir milzīga nozīme. Jau tagad Kvēlojošās Sirds zvaigzne sniedz lielu palīdzību. Ja šī palīdzība ne vienmēr ir saskatāma, tad var minēt piemēru, kad rakstnieks, kuram ir milzīgs iespaids, tomēr nepazīst savus lasītājus. Tas pats notiek divu pasaulu sadarbībā. Kaujas dienās jābūt ļoti saspringtiem. Protams, tas neizslēdz visus pārējos ikdienas darbus, bet katrā darbā jāatceras, domās sūtot to par labu Gaismai. Tāpat, saņemot katru ienaidnieka bultu, jāapzinas, ka šis trieciens uzņemts Lielās Kaujas vārdā.” Gribu, lai šodiena būtu kā robeža jūsu dzīvē. Lai vakar iespējamais kļūtu neiespējams rītu. Uz Zemes kauja nav mazāka kā Smalkajā Pasaulē. Pasaule ir sašķēlusies kristālos un neskaitāmās grupās. Tikai pilnīga tiekšanās uz Mums saglabās un izglābs. Protams, jebkura nesaderības vai ienaidnieka pazīme būs Man sāpīga – to iegaumējiet. Tā apstiprinu darbu augšanu, neskatoties uz nedzirdētiem uzbrukumiem! Bet kauja nepazīst samierināšanos. Mēs redzēsim Eiropas samulsumu, mēs redzēsim daudz nodevību, bet Kauja ir pasaules likteņa atrisinājums. Tāpat sapratīsim, ka Gaisma ir neuzvarama. Tumsa ir tumsonības pazīme. Vēlreiz saku – rīt piecelsimies citādāki nekā šodien apsēdāmies. Sadursmes Smalkajā Pasaulē notiek pa nedzīvo siržu līniju. Bet uz Zemes redzēsiet darbības... Īsāk sakot, kaušana visās malās. Sabruks valstis, pasauli pārņems epidēmijas un neražas. Pasaule sašķelsies pa jaunām plaisām.”

Tātad, sadursmē likti visi spēki, stāvoklis pasaulē ir šausmīgs, un pašreiz ir jānoturas, kamēr nāks palīgā jauni apstākļi. Visiem ir jānoturas.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.daļa: Darba visvarenība. Evolūcija.

4.nodaļa: Cīņa pret ļauno.

3.apakšnodaļa: Armagedons.

“Turklāt tumšie spēki darbojas visās zemēs un savus sabiedrotos izvirza no dažādām šķirām, bet dažiem mūsu sabiedrotiem to saredzēt traucē skata šaurība. Pozīcijas jānotur, kamēr mēs gatavojam jaunus apstākļus. Šis periods ir neizbēgams, tikai jāsaprot kā tramplīns uz nākotni; bet ir nepieciešama liela piesardzība.”

302.b

Armagedona kauja nevar būt tikai uzvaras gājiens, jo tajā iesaistīti Dižie Spēki kā no vienas, tā no otras puses. Gaišo Spēku uzvara negrozāma. Tie iet ar Kosmisko Magnetu, kas ved un iesaista darbībā vislielākos spēkus, pret kuriem, protams, nevar pastāvēt tumšie spēki. Tīrās uguns stihija tos dedzina. Bet līdz tam laikam ir jāiztur. Kauju sākuši tumšie spēki, jo savā niknumā tie cenšas līdz viņu liktenīgajam termiņam sagraut un iznīcināt pēc iespējas vairāk nīstamo. No viņiem un to atbalstītājiem – remdenajiem, kas nepretojas ļaunumam, - nāk visas revolūcijas šausmas, visi satricinājumi; tie cenšas, izmantojot vispārējo garīgo panīkumu, radīt lielas jukas. Saturna smagās strāvas un citi nelaimīgi spīdekļu sakārtojumi ir sevišķi labvēlīgi to iedarbībām. Pašreiz visi Gaišie Spēki virzīti uz to stihiju nomierināšanu un iegrožošanu, ko izsaukuši tumšie spēki. Neviens nevar iedomāties, cik daudz gaišās enerģijas pašreiz tiek patērēts tikai apakšzemes uguns savaldīšanai. Tumšie visiem līdzekļiem cenšas iznīcināt visu gaišo.

Lūdzu atrodiet sevī vīrišķību pārvarēt galveno iekšējo ienaidnieku – šķelšanos. Tā savu ligzdiņu savijusi pie visiem. Šī ienaidnieka pārvarēšana nodrošinās uzvaru. Teiksim sev, ka līdzstrādnieku starpā nedrīkst būt liekulības, un ar atklātu sirdi, ar aizdegtu tiekšanās uguni uz Skolotāju sāksim paust iecietību un draudzību viens pret otru. Bet lai to dara visi bez izņēmuma. Lai katrs līdzstrādnieks visu teikto pieņem un pielieto pats pie sevis, bet nevis atmet un attiecina uz kaimiņu. Visbiežāk ir tā, ka tā cilvēka patība, uz ko teiktais attiecas, vispirms pielaiko to savam kaimiņam. Bet gudrs un patiess māceklis cēloni meklēs vienmēr sevī, bet ne citos, jo kā gan citādi pilnveidosimies?